

Utdrag från Adnan Oktars intervju på Adiyaman Asu TV, daterad den 18 Oktober 2010

OKTAR BABUNA: Läromästaren min, i det mentalsjukhuset hälsade jag på er med mina vänner. Er glädje, vädjan till Allah, och den uppriktighet hade imponerat mycket på den kommunistiska gruppen som bestod av marxister, de var så artiga och sympatiska mot er att man aldrig kunde föreställa sig det. Jag hade trott annat om er innan jag själv kom dit.

ADNAN OKTAR:Jag kommer ihåg. Oktar var med i den gruppen också, de blev förvånade och gav inga ljud ifrån sig. Jag berättade allt om darwinismen, materialismen och mycket annat. Jag hade då boken ``Judendom och frimureri`` med mig, så jag skänkte boken till några av dem. Men de lyssnade verkligen koncentrerat och med respekt. De slutade med att hämta fler elever till mig då förvaltningen fick reda på att jag imponerar och påverkar eleverna. De började gömma elever i sjuksköterskerummet. Jag gick plöstligt in i sjuksköterskerummet. ``Ni kommer hit för att få grundliga kunskaper i detta ämne och få erfarenheter genom att se patienter. Detta är ert ändamål, sa jag. Se, jag är också mentalt sjuk, varför granskar ni inte mig?`` sa jag.

OKTAR BABUNA: Må Allah förlåta mig.

ADNAN OKTAR:Jag är paranoid och schizofren. Alla tecknen har jag på mig. Man skall passa på att få del av denna värdefulla händelse. Nu skall jag sitta och berätta för er så att ni kan få ökade kunskaper, det är bra också om ni ser händelsen i praktiken. Efter det slutade de med att hämta elever där. Där berättade jag igen om darwinismen och materialismen. Jag berättade om Allahs existens och enighet. De blev åter igen mycket imponerade. Därefter hämtade de aldrig mer elever till sjukhuset. Den avdelningen förbjöds. De slutade med att hämta elever till hela avdelningen. Sedan kom Yildirim Aktuna, han är pensionerad från militären, han ledde oss i en kö, masha´Allah. Sjuksköterskor, jag, läkarna, alla vi var närvarande där. Vi stod stilla med en militär hälsning. I filmer finns ibland generaler, med käpp i handen som går fram och tillbaka. ``Se mästaren min, på inget sätt skall du berätta om religionen för människor som kommer här, inte berätta om islam. Sådana handlingar skall du inte göra. Jag förbjuder dig att träffas med dessa sjuksköterskor. Inte heller med läkarna, det också, är inte tillåtet för dig. Inte heller dina vänner skall få komma. Du kan endast träffa din advokat och din mor, som närmaste släkting`` sa han. Min bror är läkare som sällan kan komma. Förutom detta är inget annat tillåtet för dig`` sa han ``ok, vem kan jag få träffa? Jag ber mycket om ursäkt`` sa jag. Prata med mentalsjuka där`` sa han. De kan inte prata och de ger underliga ljud ifrån sig på grund av att de är sjuka`` sa jag ``gå då till ditt rum och reflektera över varför du är här`` sa han. Detta är märkligt. ``Gå till ditt rum`` sa han. Med rum menade han badrumet som var omvandlad till ett rum som kunde rasa ner när som helst, byggnaden är från Abdulhamids tid vilket är två hundra år gammalt. Där inne fanns spindlar och massa andra varelser. Det var en stark dominerande lukt där inne, de kunde inte klara av och sköta sig, de flesta hade inga kläder på sig, någon låg på golvet, någon skrek och så vidare. ``Hur skall jag tala med dem`` sa jag. Detta är märkligt, ``reflektera över varför du är här`` sa han. Han vågade och sa det tydligt; ``om du inte upphör med din verksamhet`` så kommer jag inte alls släppa dig fri härifrån, jag har befogenhet att göra det, sa han. ``Saken är inte så som du tror, hur skall jag säga? Det finns makter över mig också``, sa han. Min broder, det var ett märkligt uttalande av honom, med att säga makt menade han inte hälsoministeriet. Han sade det på ett annorlunda sätt, ``saken är inte så som du vet, det finns vissa makter över mig``. Därför släpper jag inte ut dig härifrån`` sa han. Vad betyder det att jag inte tänker släppa ut dig härifrån? Här kommer jag uppehålla dig till döden. Det vill säga; jag gör dig ineffektiv medan du lever, eller på ett mer övergripande betydelse. Men de insåg att jag inte är den människan som kommer att ge upp, då släppte de mig någon gång, de släppte mig för att se vad jag kunde göra. Jag försvann springandes till mosken, våra barn kom dit och då satte vi upp ett möte. Mosken bredvid vår akademi var proppfull med bröder. Jag anser att polisen hade iakttagit, ALLAH vet bäst. ``Polisen är hemma och väntar på dig`` sa de. Varför? sa jag. ``De skall föra dig tillbaka`` sa de. Min broder, i Allahs namn, jag har nyss kommit ut, det var inte ens en och halv timme sedan ``Ok vi går`` sa vi. Jag gick hem, där väntade en polispatrullbil på mig. Allesammans lyssnade vi på Orhan Gencebays låtar medan vi åkte till mentalsjukhuset. Återigen införde de mig i registret och satte mig i mentalsjukhuset men det är ingen lösning

evvelALLAH. Till slut förde de mig till Yildirim Aktunas rum, det var så mycket folk där, bland annat journalister. `` Nu skall vi se, kyss nu Yildirim Aktunas hand, men inte här utan borta inför Ataturks porträtt `` sa de. De ville påtvinga mig kemalismen, jag lär dem den sanna kemalismen. ``Kyss`` sa de. Jag `` kysser inte händer`` sa jag. ``Ååå så här kommer det inte funka, du skall kyssa handen`` sa de. Han räckte handen till min mun medan jag var stående, då vred jag huvudet åt sidan. Han tog mig i handen för att lyfta upp hans hand, då vred jag huvudet åt sidan för att inte kyssa. Så här strök han handen över mitt skägg, därigenom kysste jag handen. Se, vad han säger nedan `` efter det som hänt kan du agera försiktigare`` uppmanade han. Vad är ändamålet med det här? Det betyder att jag inte agerat försiktigt.

OKTAR BABUNA: Mästaren min, på den tiden var det ingen läkare som gick för att praktisera i Bakirköy. Man fick godkänd utan att gå ditt, det var en plats man aldrig skulle vilja gå till. Alla kom dit bara för att se er, mästaren min, alla läkare, utan undantag. Vanligtvis gick ingen till Bakirköy men ändå visades man där för praktisering. Alla läkare kom dit för att praktisera med den enda anledningen, och det var att få se er, mästaren min. MashaALLAH.

ADNAN OKTAR:De kommer hit. Passa på, sa jag till mig själv, nu kan jag berätta om Islam för dem. De förbjöd oss kanten, telefonen och att gå ut på gården. Vårt boende var underligt. Var finns det bilder? Bilder på dårhuset?

OKTAR BABUNA: Jag har dem mästaren min, skall jag visa dem?

ADNAN OKTAR:Visa så får jag se. Se, dessa är våra vänner. Deras händer skakar, de gav patienter stark haldol, så är det med haldolsterapin. De gav dem så kallade fem- ett haldol. De gav patienter ofta elektriska chockar, deras tänder knäcktes på grund av elektriska chockar. De satte någonting i deras mun så att tänderna inte skulle knäckas sönder. Gå och umgås med sådana typer sa de till exempel. De skriker ju, hur och vad skall jag tala med dem om? Det är vårt gamla boende.

OKTAR BABUNA: De satte er i den avdelningen, med farliga patienter, insha ´Allah.

ADNAN OKTAR:De la mig på en akut service där patienter inte hade blivit behandlade. Med stålstekpannor attackerade de varandra eller till och med dödade varandra genom att strypa och knäcka halsen på varandra. ALLAH skyddade mig och jag kom ut levande.

OKTAR BABUNA: MashaALLAH mästaren min. För en enda mening.

ADNAN OKTAR:De är på middagsrasten, men en sådan möjlighet hade inte vi. Det var också förbjudet att gå ut på gården. Gården tillhörde boendet där vi bodde. Med de här vännerna skulle vi umgås ifall vi gick ut. Se, observera! De flesta skakar av haldolseffekten. Och majoriteten av dem hade hamnat här på grund av olika mord de begått. Avdelningen jag bodde i var full med mentalsjuka som hade mördat människor. Det fanns egentligen vanliga, lugna service avdelningar också. Alltså en vanlig service avdelning för de som hade kommit dit av vanliga anledningar. Det är Allahs visdom, jag blev anhållen där trots att jag inte var en fånge. Jag blev anhållen medan jag rannsakades. Alltså, i vanliga fall förs man till mental sjukhuset efter att brottet är fastställt men jag fördes medan rannsakan pågick, det var mycket underligt. I tio månader vistades jag där.

OKTAR BABUNA: Ja läromästaren min. Masha ´ALLAH.

ADNAN OKTAR:Men det är en beundransvärd händelse som man blev utsatt för, för Allahs kamp. En av händelserna som jag är stolt över. Till exempel, jag minns fängelset i Bayrampasa och cellen jag satt i. Det var en mycket sjabbel byggnad. Cellen jag varit i var riktigt liten. Två till tre meter i höjden, maximum två meter bred var den. En liten lyckad plats med tjocka järnpinnar och galler i hela längden. De låste in mig. Till exempel, det som också är underligt är, att i vanliga fall med beslut av domstolen sätts man in i celler, för grova brott eller om man ställde till stora problem sattes man in där i femton dagar. Jag var där i nio månader, men låg bra till. Jag läste ständigt Risale-i Nur serier, Koranen och Hadither. Vi hade hämtat alla böcker. Vi fick inte gå ut på gården. Men vi skulle få mindre belöning om vi vistades på ett tryggt sjukhus. Ju svårare desto mer blir det beundransvärt. Ett annat exempel där Profeten Josef(as) satt i var ett fängelse. Det är ännu svårare, han lade sig på halm där. Hur många år satt Profeten Josef(as) inne? Han blev anklagad för något han inte gjort och han satt inne i 7 år. De anhöll honom i sju år där med anledningen av att han begått övergrepp på en kvinna. En oskyldig man som ett lamm. Han satt där trots att han ej begått en sådan handling...

<https://www.harunyahya.info/sv/artiklar/utdrag-fran-adnan-oktars-intervju-pa-adiyaman-asu-tv-daterad-den-18-oktober-2010>